

DIN CUPRINS

ÎNTÂLNIRE A CONDUCERII MITROPOLITANE ȘI JUDEȚENE A BISERICII ORTODOXE DIN MOLDOVA CU ȘEFUL STATULU pag.2

BISERICA "SFÂNTUL DUMITRU" DIN CHIȘINĂU LA 10 ANI DUPĂ RENAȘTERE pag.2

ANIVERSAREA A 2000 DE ANI DE LA NAȘTEREA DOMNULUI Județul Ungheni, 2000 pag.2

O SUCCINTĂ TOTALIZARE A CONCURSULUI "CÂNTECULUI POPULAR PASCAL" EDIȚIA 2000 pag. 3

DESPRE NEW AGE sau despre o „religie” sincretistă pasageră sau, mai bine spus, o nouă amăgire a lumii pag. 4

UN PELERINAJ BINECUVÂNTAT DE DUMNEZEU pag. 5

CE TREBUIE SĂ CREDEM? pag. 6

VESTEA BUNĂ pag. 7

INTERNAȚIONAL pag. 8

SF. PROROC ILIE TESVITEANUL

În plin miez de vară, când soarele dogorește pământul iar holdele se pleacă în bătaia vântului, Biserica Ortodoxă prăznuiește pe unul dintre cei mai mari și mai cunoscuți proroci ai Vechiului Testament, pe Sfântul Ilie Tesviteanul.

Dacă unii dintre prorocii Vechiului Testament au lăsat scrieri ce sunt incluse în Canonul biblic, alții însă și-au îndeplinit misiunea lor de vestitori și apărători ai legii dumnezeiești fără a scrie mesajul lor. Aceștia sunt "prorocii acțiunii" și unul dintre ei este și Sf. Ilie.

Născut în localitatea Tesvic din Galead, în familia preoțească a lui Sovah, Sf. proroc Ilie a trăit cu peste 800 de ani înainte de Hristos, pe timpul necredinciosului rege Ahab.

Acesta ajunsese un instrument docil în mâinile soției sale Izabela, originară din Fenicia, și care de la început a susținut cultul idolatru al zeului Baal pe care apoi prin teroare l-a impus întregului popor evreu.

Când credința într-un singur Dumnezeu aproape dispăruse și majoritatea poporului îmbrățișase idolatria, Ilie s-a prezentat în fața regelui Ahab și a anunțat o perioadă de trei ani de secetă drept pedeapsă din partea lui Dumnezeu.

Pentru a dovedi falsitatea idolilor și puterea adevăratului Dumnezeu, Ilie cheamă pe muntele Carmel pe regele Ahab și pe oamenii trimiși din toate triburile lui Israel, ca să participe la o probă a focului. A zis Ilie către popor: "Până când veți șchiopăta de amândouă

Sf. Proroc Ilie în pustiu

picioarele? Dacă Domnul este Dumnezeu, urmați-L pe El și dacă este Baal, urmați-l pe acesta... Proroc al lui Dumnezeu am rămas numai eu singur, iar proroci ai lui Baal sunt patru sute cincizeci de oameni și proroci ai dumbrăvilor Astartei patru sute. Dați-ne doi junci; ei să-și aleagă unul, să-l taie în bucăți și să-l pună pe lemne, dar foc să nu aprindă; iar eu voi găti pe celălalt vițel și-l voi aprinde. Apoi voi să chemați numele dumnezeului vostru, iar eu voi chema numele Domnului Dumnezeului". Și Dumnezeu care va răspunde, acela este Dumnezeu. Și a răspuns poporul: "Bine ai grăit" (III Regi 18,21-25). Prorocii lui Baal au pregătit primii altarul și au început să strige către cer..."și strigau cu glas tare și se înțepau după obiceiul lor cu săbii și cu lănci până de curgea sânge. Trecuse de amiază și ei tot sau zbuțuiat mereu până la timpul jertfei, dar n-a fost nici un glas, nici răspuns, nici auzire" (III Regi 18, 27-29). Ilie pregătește și el un altar, cere să se toarne apă pe lemne, și în jurul altarului, și apoi se roagă: "...auzi-mă, Doamne, auzi-mă acum cu foc, ca să cunoască astăzi poporul acesta că Tu singur ești Dumnezeu lui Israel..." Și s-a coborât foc de la Domnul și a mistuit arderea de tot, și lemnele și pietrele, și țărâna, și a mistuit și toată apa care era în șanț. Și tot poporul, când a văzut aceasta, a căzut cu fața la pământ și a zis: "Domnul este Dumnezeu, Domnul este Dumnezeu" (III Regi 18, 36-39).

(continuare în pag. 6)

glas, nici răspuns, nici auzire" (III Regi 18, 27-29). Ilie pregătește și el un altar, cere să se toarne apă pe lemne, și în jurul altarului, și apoi se roagă: "...auzi-mă, Doamne, auzi-mă acum cu foc, ca să cunoască astăzi poporul acesta că Tu singur ești Dumnezeu lui Israel..." Și s-a coborât foc de la Domnul și a mistuit arderea de tot, și lemnele și pietrele, și țărâna, și a mistuit și toată apa care era în șanț. Și tot poporul, când a văzut aceasta, a căzut cu fața la pământ și a zis: "Domnul este Dumnezeu, Domnul este Dumnezeu" (III Regi 18, 36-39).

FELICITARE

Cu ocazia Zilei Îngerului Înalt

Prea Sfințitului

Mitropolit

VLADIMIR,

îl felicităm

cu toată din toată inima și îi dorim de la Domnul întărire întru slujirea arhipăstorală, sănătate, pace și liniște întru mulți și fericiți ani.

DECLARAȚIE

a Bisericii Ortodoxe din Moldova în legătură cu Simpozionul Internațional „Conceptul creștin de educație - idealul românilor de pretutindeni” din 13-14 mai 2000, desfășurat la Universitatea Pedagogică „Ion Creangă” din Chișinău

Aducem la cunoștința creștinilor ortodocși și îndeosebi a cadrelor didactice din învățământ următoarele:

Având în vedere faptul că prezența reprezentanților Bisericii Ortodoxe din Moldova la Simpozionul respectiv este interpretată în mod eronat, ținem să menționăm că organizator al Simpozionului nu a fost Biserica, reprezentanții ei au asistat doar ca invitați, expunând viziunea ortodoxă a conceptului creștin de educație (PS Episcop Dorimedont, prot. Z. Toia).

Ulterior, luând cunoștință cu discursurile prezentate la Simpozion, am văzut că în dezbateri și-au expus doctrinele și reprezentanții ai islamului, precum și ai sectei totalitare a moonismului, fapt ce contravine genericului Simpozionului declarat „creștin”.

Considerăm, deci, că Simpozionul respectiv și organizatorii lui (D-l Virgil Mândăcanu) urmăresc cu totul alt scop decât cel creștin al educației tinerei generații.

În această situație Biserica Ortodoxă din Moldova își exprimă totalul dezacord cu tendința de a dizolva învățătura creștină într-un sincretism de doctrine, ce neagă dumnezeirea Domnului și Dumnezeului nostru Iisus Hristos, Care este pentru noi „Lumină din lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat” (Simbolul credinței noastre), și nu doar unul din proroci, sau un ratat, cum susține cu blasfemie concepția lui Moon.

Concepții de felul celor expuse la Simpozion pentru promovarea în sistemul de învățământ și pretinse a fi creștine nu putem accepta.

Mai ținem să menționăm că creștinii nu organizează simpozioane în ziua de duminică, ci participă la Sf. Liturghie.

Președintele Sinodului Bisericii Ortodoxe din Moldova

+ Vladimir, Mitropolitul Chișinăului și al întregii Moldove

14.07.2000

AGENDA DE LUCRU A ÎPS VLADIMIR, MITROPOLIT AL CHIȘINĂULUI ȘI ÎNTREGII MOLDOVE

4 iulie – A asistat la prima ședință a Comisiei pentru Învățământ Teologic, Educație religioasă și Catehizare.

10 iulie - Întâlnire cu președintele Republicii Moldova la mănăstirea Căpriana.

11 iulie – Slujba de seară la catedrala "Nașterea Domnului" din Chișinău.

12 iulie – Sf. Liturghie la biserica "Sf. Dumitru" din Chișinău.

14 iulie – Acatistul "Acoperământul Maicii Domnului" la catedrala "Nașterea Domnului" din Chișinău.

15 iulie – Slujba de seară la catedrala "Nașterea Domnului" din Chișinău.

16 iulie – Sf. Liturghie la catedrala

Moment de la întâlnirea cu Președintele Republicii Moldova la mănăstirea Căpriana

"Nașterea Domnului" din Chișinău.

18 iulie – Sf. Liturghie la mănăstirea "Sf. Treimi" din Serghiev Posad.

21 iulie – Acatistul "Acoperământul Maicii Domnului" la catedrala "Nașterea Domnului" din Chișinău.

22 iulie – Slujba de seară la catedrala "Nașterea Domnului" din Chișinău.

23 iulie – Sf. Liturghie la catedrala "Nașterea Domnului" din Chișinău.

27 iulie – Slujba de seară la biserica "Sf. Cneaz Vladimir" din Chișinău.

28 iulie – Sf. Liturghie la catedrala "Nașterea Domnului" din Chișinău. Recepție cu ocazia Zilei Îngerului ÎPS Vladimir.

ÎNTÂLNIRE A CONDUCERII MITROPOLITANE ȘI JUDEȚENE A BISERICII ORTODOXE DIN MOLDOVA CU ȘEFUL STATULUI

Pe data de 10 iulie, la vechea mănăstire Căpriana, a avut loc o întâlnire a conducerii Bisericii Ortodoxe din Moldova, împreună cu protopopii de județ, cu Președintele Republicii Moldova, D-l Petru Lucinschi.

S-au discutat probleme de interes comun. D-l Lucinschi a menționat că Biserica Ortodoxă este un factor de stabilitate în societatea noastră și că ar fi necesar ca la o ședință specială a Guvernului să ia parte și conducerea Bisericii, pentru a expune problemele diverse ce-i

cerând Președintelui să dea unele explicații cum concepe Domnia sa conținutul și predarea disciplinei respective. D-l Lucinschi a propus să fie constituită o comisie comună a Bisericii Ortodoxe și Ministerului Învățământului, pentru a discuta problema manualelor, a cadrelor didactice. Domnia sa și-a exprimat opinia că ar fi bine ca 20 de ore să fie predate de profesor și 10 ore de către preot, cu un control respectiv din partea Mitropoliei.

Luând cuvântul în dezbateri, PS Episcop de Edineț și Briceni Dorimedont și-a exprimat preocuparea că disciplina în cauză este concepută ca o istorie a religiilor, ceea ce este de fapt un ateism mascat.

Protopopul de Orhei, prot. I. Vulpe a propus ca anume preoții să predea educația spirituală.

S-a pus problema deschiderii unei biserici pe lângă Ambasada R. Moldova la Moscova pentru diaspora noastră de acolo.

ÎPS Mitropolit Vladimir a propus să fie înregistrată proprietatea Bisericii Ortodoxe din Moldova.

De la orice întâlnire la atare nivel suntem în drept să așteptăm urmări benefice, mai ales când Statul vede în Biserica Ortodoxă un factor de stabilitate. Deci este de așteptat să avem, de pe urma acestei întâlniri, niște soluții practice în viitorul apropiat, cu urmări pozitive atât pentru Stat, cât și pentru Biserică.

Comisii comune ale Bisericii și Ministerului Învățământului au mai fost, s-au mai elaborat documente comune (respectiv cel din anul 1996, care zace și azi la Parlament, neluat în seamă).

Să fie, oare, propunerea actuală a Președintelui P. Lucinschi de bun augur?

frământă pe creștinii ortodocși.

Părinții protopopi au abordat problema predării în școlile de stat, începând cu 1 septembrie, a disciplinei „educația moral-spirituală”,

BISERICA "SFÂNTUL DUMITRU" DIN CHIȘINĂU LA 10 ANI DUPĂ RENAȘTERE

Biserica "Sf. Dumitru", care de 10 ani este centrul spiritual al creștinilor ortodocși din sectorul Botanica al capitalei, a sărbătorit în ziua „Sfinților Apostoli Petru și Pavel” (care este primul hram al bisericii, de la temelia sf. locaș întemeiat în secolul trecut) o dată rotunjită.

Această biserică a trecut printr-un calvar adevărat, fiind pângărită și ajunsă „casă de cultură”, cu toate atributele urâciunii pustiirii ateiste. A fost pângărit și cimitirul de alături, în anul 1987 construindu-se pe oasele străbunilor o grădiniță de copii...

În anii de prigoană, venea uneori la Chișinău cu părinții un băiețel viu și isteț care, trecând pe lângă biserica fără cupole, întreba și se întreba de fiecare dată: „Oare cine și când va ridica din ruine

acest sfânt lăcaș?” Răspunsul l-a dat Dumnezeu, căci tocmai acel băiețel din Băcioi a venit, peste ani, cu binecuvântare ca paroh la sf. biserică, iar ceea ce i-a reușit în acești 10 ani ce s-au scurs, puteți vedea pe viu.

Astăzi biserica „Sf. Dumitru” este un lăcaș înfloritor, cu picturi unice, cu catapeteasmă înflorită în sculpturi aurite, cu trei coruri – de maturi, tineret și copii, cu o școală duminicală cu sute de copii și două încăperi pentru lecții în mai multe schimburi, cu o cantină pentru sărmani ce se construiește (dar aceștia găsesc aici o mâncare caldă de mai mulți ani). E o turmă și un păstor, e clerul și poporul într-un suflet și într-o rugăciune, e Biserica lui Hristos.

La 12 iulie a slujit aici ÎPS Mitropolit

Vladimir, apreciind după merite truda slujitorilor și enoriașilor cu distincții arhieresti. Îi felicităm și noi cu frumoasa aniversare de 10 ani și realizările impunătoare, iar PC părinte protoiereu **Pavel Borșevschi** îi dorim, la împlinirea celor 40 de ani de la naștere, putere de la Domnul în slujirea păstorească, bucurii în familie, „cuvânt cu putere multă” de la Dumnezeu întru propovăduirea Evangheliei iubitelui Său Fiu, Domnului Dumnezeuului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos.

Și mai zicem din rugăciunea amvonului: „Doamne, pe acei ce iubesc podoaba casei Tale, Tu pe aceștia îi preamărește cu dumnezeiască puterea Ta”.

Preot Vasile CIOBANU

ANIVERSAREA A 2000 DE ANI DE LA NAȘTEREA DOMNULUI

Județul Ungheni, 2000

La 20 iunie 2000, creștinii județului Ungheni au sărbătorit „Aniversarea a 2000 de ani de la Nașterea Domnului Iisus Hristos”, unul dintre cele mai importante evenimente din istoria neamului omenesc. Atmosfera de sărbătoare s-a simțit peste întregul oraș Ungheni, revărsând în sufletele băștinașilor și oaspeților bucurie, pace, fericire și voie bună. Organizatorul principal al acestui jubileu a fost protopopul județului Ungheni, Arhimandritul Petru (Musteață), fiind susținut și ajutat de preoții parohiilor din comunele județului dat: părintele Gheorghe din or. Ungheni, părintele Ioan din com. Pitușca, sect. Călărași, părintele Emilian, sect. Nisporeni.

Desfășurarea sărbătorii a început cu întâlnirea oficială a Înalț Prea

Sfințitului Vladimir, Mitropolit

al Chișinăului și al întregii Moldove, care a binecuvântat începerea Sfintei Liturghii, dedicată Nașterii Domnului Iisus Hristos-2000. După Sf. și Dumnezeiasca Liturghie, protopopul jud. Ungheni, Arh. Petru a înmănat în amintirea acestei aniversări câte o icoană prețioasă oaspeților de onoare la această sărbătoare: ÎPS Vladimir; ex.-președintelui Rep. Moldova, d-lui M.Snegur; directorului serv. de stat de la Guvern pe

problema cultelor, d-lui

Armașu; prefectului jud. Ungheni, d-lui S.Cladco; președintelui consiliului județean, d-lui I.Filimon.

Mai târziu a urmat vizita expoziției consacrate jubileului, la care și-au demonstrat măiestria și talentul în pictură, grafică, cera-mică, broderie, lem-nărie, lut, etc. maeștrii dotați din comunele județului Ungheni, amenajând cu obiectele meșteșugite cu iscusință colțișoare sub formă de casă mare, panouri, mese de sărbă-

toare, ungherașe de rugăciuni, demonstrând încă o dată gusturile frumoase și fantezia bogată a moldovenilor localnici.

Pentru participanții mai mici au fost rânduite concursuri, jocuri distractive tematice pentru copii, desene pe asfalt, loterie cu bilete câștigătoare, unde copilașii au fost surprinși de cadourile primite: biciclete, casetofon, calculatoare, jucării, apă dulce ș.a. N-au fost neglijați nici cei mai triști ca noi: pentru familiile nevoiașe a fost organizat un prânz de binefacere cu felurite bucate gustoase.

Preoții au fost invitați la Conferința dedicată Nașterii Mântuitorului Iisus Hristos-2000, unde au avut cuvânt ÎPS Vladimir, președintele consiliului județean d-l I.Filimon, prefectul județului Ungheni d-l S.Cladco, primarul or. Ungheni d-l

V.Vrabie, după care au fost audiate și referatele pregătite de preoți la teme: „Hristos se naște, slăviți-L”, „Hristos din cer, întâmpinați-L”, „Creștinismul pe teritoriul Moldovei”, „Lumina sau întunericul în sec. XXI”, care a suscitât interesul celor din sală.

Țin să vă aduc la cunoștință, că în cadrul acestei ceremonii au evoluat colective de copii cu diferite concerte de sărbătoare din comunele județului Ungheni. Au mai participat ansamblul folcloric de copii de la Casa Copilului „Prea Fericitul Iosif”, de pe lângă mănăstirea „Cuv. Parascheva” (Hâncu), și maicile din măn. „Nașterea Maicii Domnului” (Răciula).

Cei mai activi și bine pregătiți participanți la sărbătoare au fost menționați și premiați cu premii bănești.

Arhimandrit Petru (Musteață)

Anul acesta s-a desfășurat o nouă etapă a Concursului „cântecului popular pascal”, organizat de Ministerul Educației și Științei, Palatul Național de Creație a Copiilor și Adolescenților și Uniunea Muzicienilor din Moldova.

Organizatorii l-au numit „festival”, dar având în vedere că s-a petrecut în perioada Postului Mare, noi am propus să fie numit „concurs” (ceea ce nu s-a înfăptuit).

Concursul s-a desfășurat în perioada 8.04 – 20.05.2000. Având în vedere că organizatorii au solicitat și asistența Bisericii Ortodoxe din Moldova, pe data de 13.04 Mitropolia a emis o Directivă adresată tuturor structurilor bisericești, care prevedea inclusiv următoarele:

„Care ar putea fi atitudinea Bisericii față de fenomenul „cântecului popular pascal”? Poporul a cântat dintotdeauna

și va cânta

m e r e u .

Depinde ce și

cum cântăm.

Prorocul ne

î n d e a m n ă :

„ C ă n t a - v o i

Domnului în toată ziua, cânta-voi Dumnezeului meu cât voi fi” (Ps. 103). Aici aflăm și răspunsul ce și cum să cânte un drept-credincios. Cântarea despre creatură fără Creator moartă este, cântarea fapturii fără prezența Făcătorului nu este deplină. Creștinii

au cântat psalmi și imnuri dintotdeauna. Compuse de psalmiști, de imnografi, de psalți – profunzi cunoscători ai Sfintei Tradiții și ai Sfintelor Scripturi. Aceste cântări puteau fi auzite în Sfintele biserici. dar au fost timpuri de prigoană, când creștinii nu se mai puteau aduna în Sfintele lăcașe, dar rugăciunea nu a încetat niciodată. Atunci poporul nostru creștin, lipsit de păstori, încerca să-ți exprime trăirea sufletească prin cântare, adeseori o cântare naivă, dar plină de trăire.

În special în timpul Postului Mare, creștinii compătimesc în cântări, uneori naive, pline de evlavie, patimile Mântuitorului, suferințele Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, cântă Învierea și Înălțarea Domnului Iisus Hristos.

Concursul

respectiv al „cântecului popular pascal” (cântările pascale ce nu țin neapărat de slujbele din biserică, dar care nu conțin devieri de la învățătura de credință ortodoxă, lucruri contrare textelor Sfintei Scripturi, troparelor, cântărilor psalmodice sau străine Simbolului niceo-constantinopolitan al Credinței („Crezului”).

Precum reiese din conceptul

Concursului preconizat de organizatori, Domniile lor și-au propus tocmai scopul de a se apropia cât mai mult de veridica cântare bisericească, de vechile cântări psaltice, de muzică (fără acompaniament instrumental), de a renunța la cântări inspirate din muzica sectanților, care nu cinstesc pe Preasfânta Născătoare de Dumnezeu, nici pe Sfinți – urmași ai lui Hristos. Având în vedere că organizatorii acestui concurs solicită și asistența Bisericii la această manifestare, ar fi de cuviință ca părinții protopopi să asiste la toate etapele Concursului (anul acesta, pe cât e posibil, și pe viitor)

per-

sonal, sau prin reprezentanți – preoți împuterniciți, pentru ai îndruma pe organizatori să nu admită eventual cântece străine de credință ortodoxă a poporului nostru.

Preoții din parohiile de unde provin participanții la Concurs, trebuie să îndrumeze în alegerea unui repertoriu neafectat de devieri sectare, să verifice cu luare-aminte chiar textele cântărilor din timp.

Așadar, Sfânta Biserică nu poate rămâne indiferentă față de respectivul Concurs al „cântecului popular pas-

cal” și la dorința organizatorilor de a se apropia de adevărata cântare creștină ortodoxă de veacuri.

Recomandăm de a trimite la Concurs și corurile parohiale de copii, pentru a promova cu adevărat cântările pascale înălțate la ceruri dintotdeauna în Sfintele biserici în rugăciune.

Atenționăm preoții ca să convină cu organizatorii Concursului, pentru ca pe viitor acțiunile respective să nu se petreacă în timpul Liturghiei, când prezența preotului nu e posibilă în altă parte, decât în Sfântul Altar”.

Personal am asistat la ședința pregătitoare a Concursului și apoi la Gala laureaților, ce s-a desfășurat la Chișinău în ziua de

20 mai. L-am felicitat din toată inima pe D-l A. Tamazlăcaru, care a lansat cu câțiva ani în urmă ideea ca atare și s-a străduit cel mai mult în domeniu. Am văzut la Sala cu orgă coruri minunate de copii și adolescenți, care au dedicat Domnului cântări de simțire și trăire ortodoxă. Este o reușită a D-lui A. Tamazlăcaru, căci comparând cu prima ediție a Concursului cu câțiva ani în urmă, s-a avansat considerabil în direcția debarasării de cântări străine Ortodoxiei, sau cu devieri străine Sfintei Tradiții și Sf. Scripturi.

(continuare în pag. 6)

O SUCCINTĂ TOTALIZARE A CONCURSULUI „CÂNTECULUI POPULAR PASCAL” EDIȚIA 2000

LOCUL ȘI ORIGINEA MIȘCĂRII NEW AGE

Așa-numita mișcare New Age a apărut în secolul al XX-lea în SUA. Până aici, o afirmație de puțină acribie științifică. Dar am ales în mod intenționat această formulare generală, pentru a sublinia caracterul oarecum difuz al mișcării. Dacă în privința spațiului putem specifica statul California, problema datei de naștere a mișcării e mai controversată. În funcție de perspectiva astrologică, antropologică sau psihologică, diferiți cercetători au plasat momentul incipient fie în anul 1904, sau 1910, sau 1917, după alții – la 5 februarie 1962 (când s-a produs o anume grupare a planetelor). Potrivit psihologului C. G. Jung, era Vărsătorului începe în 1997 sau 2154 (!). Există și o enciclopedie (*New Age Encyclopedia*, First Edition) care expune o cronologie a mișcării. Aceasta ar începe în 1875 cu formarea *Societății Teosofice* la New York de către Helena Petrovna Blavatsky, Henry Steel Scott și William Quan Judge. Această totală imprecizie și lipsă de coerență este tipică mișcării și se datorează faptului că are la bază interpretări astrologice ce sunt supuse arbitrarului și subiectivismului celor în cauză. De altfel, este imposibil de stabilit cu siguranță când începe această numărătoare și după ce calendar. Și atunci, se pune întrebarea: cum se poate pune vreo bază pe o datare total convențională? Una din „virtuțile” de care se prevalează atât post modernismul cât și New Age este anti-dogmatismul. Ca ortodocși, suntem întru totul de acord, numai că new age-rii confundă *dogmatismul* cu *dogmele*, combătându-le iresponsabil în egală măsură. Prin *dogmatism* se înțelege cu adevărat o atitudine condamnată, în vreme ce *dogmele* sunt garanția sta-

torniciei și adevărului învățării creștine. În ce ne privește, vom considera ca mai plauzibilă datarea postbelică, fără ca aceasta să fie un element în afara oricărei discuții. Următorul moment ar fi analizarea contextului religios și social în care a apărut mișcarea. Aici lucrurile sunt deja bine cunoscute și nu necesită lămuriri suplimentare. Este vorba de „noul imperiu roman”, SUA, un imperiu fără împărat, cu formă republicană federativă, dar un imperiu *de facto*. Din punct de vedere istoric, sunt la îndemână paralelele cu Imperiul Roman *păgân*. Ambiția de stăpânire a lumii s-a conturat pe deplin după victoria repurtată în 1945 asupra celor două imperii păgâne rivale: al treilea reich și imperiul soarelui răsare. Totodată, a fost întrecut și imperiul aliat, cel britanic, a cărei stea începe să decadă treptat. Va rămâne un singur rival redutabil, și el în mod conjunctural fost aliat, imperiul păgân sovietic. Începe războiul rece. Din punct de vedere confesional SUA se prezintă ca un mozaic din care putem, totuși, desprinde, cu ajutorul datelor statistice furnizate de enciclopedia CD Rom Encarta 98 următoarea structură: „La jumătatea secolului trecut populația SUA era predominant protestantă; ea includea relativ puțini romano-catolici și evrei, și aproape nici un aderent al religiilor necreștine cum ar fi islamul sau budismul... Printre noile fenomene religioase ale sec. trecut se numără fondarea mai multor denominațiuni americane genuine printre care *Biserica lui Isus Cristos a sfinților din ultimele zile*, cunoscută popular ca *Mormonii*; *Biserica lui Cristos, Scientistă*; *Biserica adventistă de ziua a*

șaptea și Martorii lui Iehova.

După anuarul statistic din 1998, cel mai mare grup religios american este cel romano-catolic, aproximativ 25% din populație. Printre grupurile majore protestante – bapțiștii (19,4%), metodiștii (8%), presbiterienii (2,8%), penticostalii (1,8%) și episcopalienii (1,7%). Biserica Ortodoxă are un număr însemnat (nu e indicat în procentaj – *n. n.*). Cea mai răspândită religie necreștină din SUA este iudaismul (2%), dar și islamul, budismul și hinduismul au adepți numeroși”.

Conform fostului consilier de stat american Zbygniew Bzezinski (actualmente membru al *Trilateralei Bilderberg*, grup ce este creditat a fi un super guvern mondial), „Trebuie (a avea) o religie personală”. Ca urmare a acestor directive ideologice și a aplicării lor în practică, potrivit unui sondaj Gallup în februarie 1978, 10 milioane de americani, tineri de toate categoriile, erau adepții unor religii orientale; 9 milioane

e r a u

DESPRE NEW AGE
sau despre o „religie” sincretistă pasageră sau, mai bine spus, o nouă amăgire a lumii

angrenați în ceea ce se cheamă „spiritual healing” (vindecare spirituală - o formă tipică a practicilor terapeutice de tip New Age, inspirată din religiile orientale și practicile șamanilor nord-americani). În anul următor, 1979, 500 000 de catolici americani erau practicantii ai healing-ului carismatic de influență penticostală. Aici este cazul să menționăm apriga concurență dintre new age-ri și carismatici, conflictul și contradicția lor datorându-se mijloacelor diferite, dar folosite în același scop: bunăstarea pământească *aici și acum*.

„Nimic nu e nou sub soare”. Fenomenul social cunoscut ca New Age a luat amploare vizibilă în anii 60 în mediile hippy de pe coasta de vest, statul California, având ca centru orașul San Francisco, capitala „anticulturii”, supranumit și „laboratorul noilor idei”. Cartierul unde își avea sediul această mișcare se numea *Height-Ashbury*, dar a fost supranumit parodistic *Height-Hashbury*, aluzie străvezie la consumul intensiv de droguri psihedelice, practicat de persoanele dubioase adunate aici din toate colțurile țării.

La data de 14 ianuarie 1967 s-au adunat 10.000 de tineri îmbrăcați într-o ținută kitsch pseudo-hinduistă, autointitulați „flower power children” în Golden Gate Park. Evenimentul a fost salutat în ziarul „underground” (subteran, subversiv) *The City of San Francisco Oracle* ca fiind inaugurarea unei noi epoci (ere). Euforia nu a durat însă „decât o vară”, cu toată răspândirea masivă – 250.000 de hippies numai în SUA. Expresia (luată din filmul suedez cu același nume) trebuie luată *ad literam*, deoarece în octombrie 1967 mișcarea a fost declarată moartă și înmormântată simbolic! Motivul principal al acestei dispariții rapide au fost drogurile și amorul liber practicate fără opreliște de acești tineri iresponsabili, printre care s-au strecurat elemente subversive, sau de-a dreptul criminali odioși ca Charles Manson. Această anticultură caracterizată de cunoscutul simbol al păcii (*make love not war*) - în realitatea puțin cunoscută tinerilor de atunci și de azi *un străvechi simbol ocult satanist(!)* - muzica flower power și combinația de droguri psihedelice cu variantele de yoga occidentalizată a tre-

cut în zilele noastre la stadiul de cultură oficială și chiar „politic corectă”. Cercetătorii români ai activităților francmasoneriei Radu Comănescu și Emilian Dobrescu au analizat cu pertinență și probe indubitabile rolul francmasoneriei în evenimentele de care ne ocupăm: „... mișcarea hippie... o nouă formă de masono-comunism (*subl. ns.*), care prefigurează prin câteva aspecte doctrinare New Age-ul”.

Întrucât caracteristica esențială a mișcării este sistemul de rețea (web, net) au existat *simultan* (sincronicity) în acei ani și alte centre de egală importanță ca: *Esalen* și *Comunitatea Ananda* (California), *Findhorn Community* (Scoția de Nord), *Lama Foundation* (New Mexico), *Lebensraum-Zentrum* (Zurich) și altele.

Institutul *Esalen* din Big Sur, California, s-a înființat în anul 1962 și este socotit a fi unul din leagănele mișcării. Sub conducerea lui Michael Murphy și Richard Price institutul s-a orientat către experimente

de noi terapii și spiritualitate alternativă de orientare asiatică. Ambiția participanților era de a conferi acestor experimente de meditație, medicină holistică și diverse forme de masaj o alură intelectuală academică. Aici s-au perindat figuri de seamă ale „noii spiritualități” ca Fritz Perls, întemeietorul *gestaltterapiei*, apoi Ida Rolf cu a sa terapie *rolfing*⁹, Roberto Assagioli, părintele *psihosintezei*, precum și Rollo May, Carl Rogers, Alexander Lowen, Christina și Stanislav Grof. Pe lângă aceștia au mai fost prezente personalități politice ca *M. Gorbaciov*, *Mark Satin* și cercetători ai noii fizici (Fritjof Capra, Gary Zukav). În fiecare an 5000 – 7000 de cursanți participă la gama largă de oferte new age: psihologie transpersonală, psihologie budistă, șamanism, hipnoză, yoga, tantra, intuiție practică, gestaltterapie, metoda feldenkrais, rolfing și *Cursul miracolelor*.

Findhorn Community a fost fondată în Scoția de Nord în 1962 de soții Peter și Eileen Caddy împreună cu Dorothy Maclean. În mod asemănător Helenei Skutch, autoarea celebrului *Curs al miracolelor* Eileen Caddy a auzit, începând cu anul 1953, în timpul meditațiilor o voce lăuntrică ce-i dădea directive de conduită spirituală și practică. Fără „a cerceta duhurile”, ea a luat această voce drept Dumnezeu și a urmat-o întocmai. Astfel cei doi soți împreună cu secretara Dorothy Maclean au fondat o fermă experimentală model în care s-au obținut, ce-i drept, niște rezultate extraordinare, în urma meditațiilor, asupra plantelor.

În anul 1970, a apărut la Findhorn pentru 3 ani o altă figură reprezentativă a New Age-ului, tânărul american David Spangler. Acesta a continuat cu dubioasele practici de transă spiritistă, contribuind totodată prin lucrările sale la prestigiul acestui fief al mișcării New Age.

Din aceste centre mișcarea s-a răspândit cu repeziciunea informațiilor unor mass-media mobile și (în mare parte, cel puțin) necenzurate, mai întâi în SUA și Europa de Vest (spațiul așa-zis „euroatlantic”), pătrunzând apoi, la sfârșitul anilor 70, și în Europa de Răsărit, deci și în România. Aici desigur că New Age-ul a întâmpinat de multe ori dificultățile inerente sistemului totalitar: cenzură vigilentă a unui sistem mass-media aflat sub controlul statului-partid.

(va continua)

UN PELERINAJ BINECUVÂNTAT DE DUMNEZEU

Credința vine prin auzire, și am simțit aceasta pe noi înșine. În zece ani de existență a bisericii noastre, mulți enoriași au ales calea slujirii lui Dumnezeu și Bisericii, iar sortile lor au trecut prin inimile noastre. Geografia fiilor duhovnicești ai bisericii „Sf. Gheorghe” cuprinde întreaga lume creștină, dar fiecare din ei, nimerind în Chișinău, nu uită să-și viziteze biserica maternă, în care s-au format ca creștini și au primit binecuvântare de a sluji lui Dumnezeu. Pe doi dintre acești fii – ieromonahul Maxim Ciorici și ierodiaconul Cucșa Curchin – i-au adus în Chișinău chestiunile personale, dar... necunoscute sunt căile Domnului...

Câteva zile la rând am ascultat povestirile lor despre viața creștinilor, despre tradițiile bisericilor și viața monahală din țările în care au trăit. Părintele Maxim povestea despre mănăstirile Angliei și Muntenegrului, părintele Cucșa – despre un an petrecut în Serbia și altul în mănăstirea Hilandar din Sfântul Munte Athos. Ei descriau senzațiile și trăirile lor atât de viu, cum poate face numai omul care i-a îndrăgît cu tot sufletul pe cei despre care vorbește. Impresionante erau, mai ales, povestirile lor despre Iugoslavia, despre oameni luptători puternici, despre un popor credincios plin de suferințe, despre obiectele sfinte din vechile mănăstiri ale acestei țări creștine. Din momentul când părintele Maxim a pomenit mănăstirea Hopovo, unde se păstrează moaștele Marelui Mucenic Teodor Tiron, începe povestirea despre acea minune, martorii și participanții căreia am fost.

Discuția avea loc în timpul mesei. După rugăciunea de mulțumire, parohul bisericii noastre, părintele Nikolai Florinski, a propus să facem un pelerinaj la locurile sfinte din Serbia și ne-am inclus cu toții în discutarea viitoare călătorii. Părinții Maxim și Cucșa propuneau locurile sfinte pe care le-am putea vizita, dar când s-a pomenit iarăși numele Sf. Teodor Tiron, părintele Nikolai a spus: „Ce minunat ar fi, dacă o bucățică din moaștele acestui sfânt ar ajunge în catedrala noastră, ce poartă numele Marelui Mucenic Teodor!”. În acea clipă nimeni nu-și închipuia că aceste cuvinte vor pune începutul unei acțiuni „duhovnicești îndrăznețe”.

Ne dădeam bine seama despre imposibilitatea realizării acestui vis, și totuși, împinși de dorința plecării, am îndrăznit să cerem binecuvântarea stăpânului. ÎPS Mitropolit Vladimir ne-a ascultat, ne-a binecuvântat intenția, ca apoi să simțim nu o dată puterea binecuvântării arhipăstorului. Pregătirile au fost scurte și dimineață, după sărbătoarea Bunei Vestiri, ne-am pornit toți cinci: p. Nikolai, p. Vitalie, p. Maxim, p. Cucșa și enoriașul bisericii noastre, d. Alexandru Fedorenco, în calitate de șofer. Mitropolitul ne-a înmănat acte de acreditare și o scrisoare către Patriarhul Serbiei Pavel și episcopul Vasile, în eparhia căruia se păstrează moaștele Sf. Teodor Tiron.

Călătoria noastră a fost o permanentă minune. N-am avut probleme cu mașina sau cu poliția. România ne-a bucurat cu mulțimea de biserici vechi și mănăstiri, iar la 10 Km de lavra Neamț

am făcut un „ocol”, pentru a ne închina preacuviosului Paisie Velicicovschi, slavului ajuns stareț în Moldova. Mai departe calea noastră trecea prin munții Carpați spre granița cu Iugoslavia. Aici era punctul hotărâtor, deoarece nu aveam vize de intrare. Grănicerii ce ne-au întâmpinat la ora 2 de noapte au fost severi, dar binevoitori cu noi. Studiind atent actele și scrisorile de însoțire, peste jumătate de oră de discuții cu superiorii lor ne-au permis intrarea fără nici un ban. Acest eveniment ne-a influențat pozitiv, iar binecuvântarea stăpânului și apropierea lui Dumnezeu le-am simțit și mai puternic. În drum cântam tropare Sf. Teodor Tiron, Sf. Nicolae, Sf. Gheorghe, săvârșeam tedeumuri, străduindu-ne să păstrăm o atmosferă de rugăciune, ca călătoria noastră să nu fie o „distracție spirituală”, ci un adevărat pelerinaj duhovnicesc.

La 9 aprilie, la ora 4 dimineață, după 23 ore de drum și 1100 km cu mașina, am intrat în Belgrad – capitala Iugoslaviei. Orașul ne-a întâmpinat cu prospețimea matinală a primăverii, cu străzile luminoase și o mulțime de oameni ce se plimbau. Nimic nu amintea că exact cu un an în urmă aici explodau bombe, trimise asupra oamenilor pașnici de către americanii „civilizați”, susținuți de europenii cărora le place să sublinieze că îl cunosc pe Hristos de 2000 de ani.

Peste o zi, când ne rugam în biserică „Sf. Sava de Serbia” – cea mai mare biserică ortodoxă din lume, construită pe locul unde turcii au ars moaștele lui pentru a-i lipsi pe sârbi de izvorul puterilor lor duhovnicești – am văzut pe o frescă chipurile triumfătoare în nebunia lor ale turcilor, care dansau cu făclii în mâini. Dar mâinile lor sunt conduse de demoni negri, mutrele cărora exprimă o bucurie smintită. Probabil că astfel ar arăta și icoana bombardamentelor Iugoslaviei de către NATO, sau fresca suferințelor popoarelor ortodoxe din cauza ateismului militant. Mai târziu am văzut multe dintre urmările „acțiunilor pacificatoare”: lagăre pentru refugiați, lipsa de produse alimentare, cozi la magazine, inflație, case și poduri distruse, Dunărea moartă, etc.

La ora 7.00 stăteam deja la prestol în mănăstirea „Vovideniei” (Intrării Maicii Domnului în Biserică), unde a slujit liturgia Sf. Vasile cel Mare, episcopului Atanasie, protosinghelul Patriarhului Pavel. Împărtaşindu-ne cu Sf. Taine, am simțit mila lui Dumnezeu și a Preacuratei Maicii Sale către noi, păcătoșii, iar când ne-am împărțășit în lavra Studenița, ne bucuram și-l slăveam pe Dumnezeu că ne-a dat aceste zile să le trăim cu El. Sârbii sunt un popor deschis și primitiv. Peste tot ne-au întâmpinat ca pe frați. Oamenii pe străzi cereau binecuvântare și ne propuneau ajutorul lor. Nu ne simțeam străini sau în străinătate. Episcopul Atanasie ne-a binecuvântat și ne-a explicat cum să-l vedem pe Patriarh. Restul zilei l-am petrecut vizitând bisericile și raritățile istorice ale Belgradului, iar în dimineață următoare eram de acum în catedrala Patriarhiei.

În catedrala impunătoare erau 10 oameni, inclusiv noi. Preafericitul stătea la analog și săvârșea utrenia Postului

Mare, întrerupând cititul doar pentru a face mătâni. La cei 86 de ani, Patriarhul singur săvârșește Sf. Liturghie în fiecare dimineață și împărțășește poporul. În catedrala lui, ca și în majoritatea bisericilor din Serbia, nu este hor, ci slujesc cu Preafericitul un ipodiacon bătrân și un cântăreț, care zice cântări de rugăciune și simple motive orientale. După utrenie am fost invitați la patriarhie. Am auzit multe despre simplitatea și evlavie Patriarhului, dar a fost cu adevărat înduioșător să-l urmărim pe jos prin marele oraș, stând împreună cu el în așteptarea semnalului verde al semaforului. În imensa clădire a patriarhiei Preafericitul ne-a ascultat, a citit scrisorile Mitropolitului Vladimir și, primind cu evlavie icoana Sfintei Născătoare de Dumnezeu de Kazani, ne-a lăsat în grija secretarului. Am fost primiți cu dragoste, ne-au arătat patriarhia și sacristia ei. Mulțimea de birouri din clădire era plină de lucrători ai patriarhiei, și se vedea că în aceste timpuri grele Patriarhul Pavel trăiește în strădanie, rugăciune și jertfă pentru păstoriții săi.

naripați de toate acestea, am plecat spre Karloveț la PS Vasile. Acest oraș este cunoscut celor care se interesează de istoria Bisericii. La începutul acestui veac tragic, orașul era reședința patriarhilor sârbi, fiind totodată și un refugiu pentru ierarhii ortodocși, preoți și mireni ce fugeau de puterea comunistă atee. La seminarul de aici au ținut lecții mari reprezentanți ai Bisericii lui Hristos: Ahtonie Hrapovički – Mitropolit de Kiev și Galiția, Anastasie – episcop de Chișinău și Hotin, fericitul episcop Ioan Maksimovici, sfinții sârbi Nikolai Velimirovici, episcop de Ohrid, și arhimandritul Iustin Popovici, etc. Concentrarea atâtor oameni măreți în acest loc apropie destinele Bisericilor noastre, deci erau de înțeles emoțiile noastre când pășeam pe coridoarele acestei școli. Studenții au ieșit să vadă oaspeții, cereau binecuvântare și alergau să-i cheme pe camarazi cu strigăte: „Veniți și luați binecuvântare de la arhimandriții ruși”. În acest oraș a avut loc tragica schismă din Biserica noastră, cunoscută în istorie sub numele orașului – Karloveț.

Episcopul Vasile a spus că ne va primi după slujba de seară și l-a binecuvântat pe p. N. Florenski să slujească la catedrală. Au venit toți cei 180 de studenți și bucuria noastră era comună. După slujbă, fiind conștienți de responsabilitatea misiunii noastre, ne-am dus la Prea Sfinția sa. Am început discuția prin traducător (p. Cucșa), dar aflând că venim din Moldova, Prea Sfinția sa a trecut la limba română și ne-a încălzit imediat inimile, deoarece toți au putut participa la conversație.

Am dat citire scrisorii Mitropolitului Vladimir cu rugămintea de a dăruii o părticică din moaștele Marelui Mucenic Teodor Tiron catedralei din Chișinău, numele căruia îl poartă. Prea Sfințitul tăcea și era de înțeles că se roagă și caută răspuns în sufletul său. După o pauză el ne-a rugat să venim a doua zi, ca între timp să poată discuta cu părinții mănăstirii Hopovo.

Dimineață l-am întâlnit pe Prea Sfințitul Părinte îmbrăcat în haine de

călătorie și cu toiagul în mână. „Plec cu voi”, ne-a zis, apoi ne-a propus cafea și am luat-o pe drumurile de munte spre mănăstire. Mergeam cu rugăciuni și inimi pline de bucurie, simțind participarea noastră la o mare minune.

La mănăstire ne așteptau doi părinți bătrâni – egumenul mănăstirii Hopovo și starețul mănăstirii apropiate Kruședol. În biserica, îmbrăcând odăjdile respective, am săvârșit un canon în fața raclii cu moaștele Sf. Teodor. Privind fețele onorabililor bătrâni, la început am observat o încordare, o neliniște. Înțelegeam pe deplin, că timp de 500 de ani nici o mână omenească nu s-a atins aici de sfintele moaște, acestea fiind în lume unicele moaște ale unui mucenic din sec IV ce s-au păstrat aproape integral. Dar rugăciunea comună a topit gheața neîncrederii, și pe fețele părinților au apărut lacrimi de dragoste și umilință. La sfârșitul rugăciunii a fost deschisă racla și biserica s-a umplut de o mireasmă de nedescris, iar când ne-am plecat capetele pentru a săruta fruntea Marelui Mucenic, ce și-a vărsat sângele pentru Hristos, mireasma era atât de puternică, încât am simțit-o pe buze încă multă vreme...

Prea Sfințitul s-a adresat cu cuvinte pline de credință și căldură duhovnicească: „Astăzi suntem cu toții participanți la o mare minune. Însuși Marele Mucenic Teodor a binevoit a veni în țara noastră, pentru a suferi din nou nu numai pentru pământul nostru sârb, dar pentru a fi și pe pământul moldovenesc rugător către Dumnezeu și protector pentru poporul vostru. Aceasta este o minune, deoarece evenimentul nu era posibil fără lucrarea lui Dumnezeu. De azi înainte o să știm că o parte din inima și dragostea noastră, pe care o dăm odată cu aceste sfinte moaște, ne apropie și mai mult – prin trupul unic al Bisericii – de poporul Moldovei, care din acest moment va găsi în noi niște prieteni și rugători către Dumnezeu”.

A fost luat un os din coastele sfântului, care fiind învelit în ceară și mir, ne-a fost înmănat nouă. Ne-am simțit ca frați, discutând mult după aceasta, la o cafea, cu Prea Sfințitul Părinte și bătrânii părinți despre problemele Serbiei și ale Moldovei.

Zilele următoare le-am petrecut la mănăstirea Studenița, primul locaș sfânt al sârbilor, construit de către Sf. Simeon Izvorătorul de mir – tatăl Sf. Sava de Serbia. Aici se păstrează moaștele întregii familii a Sf. Sava.

Multe am putea povesti despre acest pământ și oamenii lui, dar e o altă temă pentru altă povestire. Iar noi, săvârșind la mănăstire Sf. Liturghie, ne-am pornit spre casă. După toate minunile lui Dumnezeu, nici nu ne îndoiam că drumul înapoi va fi ușor. Mergeam și discutăm despre faptul că însuși Teodor Tiron binecuvântează acest pământ și pe acești credincioși, și cât de important este să ne trezim cu toții din somnul ateu, deoarece moaștele sfinte au venit la noi să ne fie clopot de trezire la credința pentru care a fost vărsat sângele Marelui Mucenic Teodor Tiron.

CE TREBUIE SĂ CREDEM?

mântuirii oamenilor. În afara Bisericii nu există

spun că omul păcătos este asemenea cu o bucată de fier ruginită, lipsită de căldură și de lumină. În momentul în care fierul este introdus în foc, îi cade rugina, se încinge și răspândește în jurul lui căldura și lumina. Și aceasta nu din firea lui, ci din firea focului, pentru că, încins fiind, nu mai știi care-i fier și care-i foc. Așa se întâmplă cu omul păcătos, înstrăinat de Dumnezeu, rece la inimă și lipsit de lumina faptelor bune. În momentul în care se încorporează activ în Biserică, focul harului Duhului Sfânt, lucrător prin Taine, îl purifică și-l îndumnezeiește, ne mai știind care-i omul și care-i Hristos, cum spune și Sfântul Pavel: "nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine" (Gal. 2, 20).

PS Andrei ANDRECUȚ
Episcopul Alba Iulia
Din volomul "Legea Românească",
Editura Episcopiei din Alba Iulia - 1994

ntâi de toate trebuie să credem că există Dumnezeu, unul în ființă și întreit în persoane: Tatăl și Fiul și Sfântul Duh. El este în afară și mai presus de timp și spațiu. Din iubire a adus în ne-ființă la ființă tot ceea ce există. El l-a creat pe om și l-a pus ca stăpân asupra tuturor lucrurilor. I-a dat posibilitatea de a fi fericit și nemuritor. Din voia lui liberă însă, omul, îmboldit de mânia și lăcomie, a ales răul în locul binelui și a păcătuit, căzând din comuniunea cu Dumnezeu și din nemurire.

Dar Dumnezeu, tot datorită iubirii, n-a răbdat să vadă făptura Sa stăpânită de păcat, suferință și moarte, ci, la plinirea vremii, cea de-a doua persoană a Sfintei Treimi - Fiul lui Dumnezeu - S-a făcut om, întrupându-Se de la Duhul Sfânt și din Fecioara Maria. El a petrecut pe pământ treizeci și trei de ani. La vârsta de treizeci de

ani S-a botezat de la Ioan în Iordan, a propovăduit apoi trei ani și jumătate Evanghelia (vestea cea bună), alinând boala și suferința din popor. Pentru continuarea misiunii Sale și-a ales doisprezece Apostoli. A fost răstignit pe vremea lui Ponțiu Pilat, răscumpărând prin Jertfa Crucii Sale neamul omenesc din robia păcatului și a morții (realizând mântuirea obiectivă). Tainic pe Cruce, a întemeiat Biserica iar, în mod văzut, ca societate omenescă la Rusalii. A fost îngropat și a înviat a treia zi, apoi patruzeci de zile S-a arătat ucenicilor Săi, a patruzecia zi înălțându-Se la cer.

Zece zile mai târziu, prin pogorârea Sfântului Duh peste Apostoli, întemeiază în mod văzut Biserica. În Biserică îi așează pe Apostoli și pe ucenicii lor - episcopii, preoții și diaconii - slujitori, învățători și conducători. Biserica cea adevărată este așezământul sfințirii și

mântuire sigură. Biserica este corabia care ne poartă pe valurile învolburate ale mării vieții, înspre limanul vieții veșnice. Chiar dacă la moarte trupul se întoarce în pământul din care a fost luat, sufletul se duce la Dumnezeu Care l-a dat, fiind supus judecării particulare (individuale) și, așteptând în fericire sau în chinuri - după cum și-a trăit viața - a doua venire a lui Hristos, când trupurile vor învia, unindu-se cu sufletele, participând la judecata universală (obștească). Apoi va urma eternitatea, fericită sau nefericită, după cum am viețuit pe pământ, cu Hristos sau fără Hristos.

Sfințirea oamenilor (mântuirea lor subiectivă), o lucrează Hristos în Biserică prin cele șapte Sfinte Taine, revărsând în ființa creștinului harul Sfântului Duh, care-l curățește și îndumnezeiește. Găsim la Sfinții Părinți o asemănare foarte potrivită. Ei ne

(începutul în pag. 3)

Cert este că au răsunat și unele cântări cu „aliluia, glorie”, fapt ce ne miră, deoarece urechea creștină ortodoxă își dă seama imediat că astfel de „folclor” e de sorginte importată și nicidecum autohton. Cum de nu a sesizat această disonanță D-l A. Tamazlăcaru, care este un expert al cântărilor izvorâte din simțirea poporului nostru? Nici expresii de felul „împuns cu sula-n coastă” nu fac bine creștinilor, căci e o profanare, Mântuitorul fiind străpuns cu sulița,

adică cu o lance, și nu cu o unealtă de cizmărie. Sperăm că pe viitor se vor evita lucruri ce afectează simțirea și trăirea drept-măritorilor creștini. Îi dorim sincer acest lucru mult stimatului domn A. Tamazlăcaru, care, de altfel, și-a propus un scop nobil. La una din ședințele

pregătitoare ale Concursului am fost solicitați să ne expunem opinia asupra afișelor care urmau să anunțe Gala laureatilor. Cu părere de rău, opinia noastră nu a fost luată în considerație, astfel afișele au apărut cu aceeași închipuire de icoană, unde lipsea chipul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu cu Pruncul Iisus în brațe, rămânând doar nimburile, adică un fel de închipuire de icoană, fără chip (!?). La fel nu s-

au acceptat nici cuvintele propuse din Psalmul 103. 34 „Cânta-voi Dumnezeu meu cât voi fi”.

Alt aspect. În ziua concertului la Gala laureatilor, pe scena Sălii cu orgă din Chișinău a fost instalată o compoziție ce reprezenta ideea Golgotei și

răstignirii Mântuitorului, dar... fără Înviere! Pe un frumos covor național în centrul scenei, cu o broderie la fel de frumoasă într-o ramă, dar... fără icoana Învierii, care ar fi întregit ideea și genericul cântărilor de Paști.

Și, în sfârșit, diplomele înmânate laureatilor, întitulate -

nici mai puțin - „Epistola Sacră” (!?). Or, știm că Epistole sacre au scris doar Sfinții Apostoli - cărți canonice ale Noului Testament!

Am fi pe drept învinuiți, dacă nu am lua o atitudine clară față de fenomenul în cauză, dar concluzia este următoarea: pe cât de mult ne bucurăm că s-a făcut un pas pozitiv considerabil în direcția apropierii de

autenticele cântări creștin-ortodoxe ale poporului drept-credincios (pe lângă scâpările menționate mai sus de „cântec popular”, venit de peste hotare), pe atât de mult ne întristăm că organizatorii, declarându-și intenția de a se consulta cu Biserica Ortodoxă, până la urmă nu mai țin seama de recomandările făcute, ba chiar procedează invers.

Deci, pe viitor nu vom accepta doar o simulare de colaborare cu Biserica pentru a induce în eroare creștinii ortodocși, ci vom colabora numai în spiritul Directivei din 13.04.2000, de care organizatorii au cunoștință.

Așa să ne ajute Dumnezeu.

Preot Vasile CIOBANU,
consilier cultural la Mitropolie.

O SUCCINTĂ TOTALIZARE A CONCURSULUI "CÂNTECULUI POPULAR PASCAL" EDIȚIA 2000

S F . P R O R O C I L I E T E S V I T E A N U L

Poporul entuziasmat a îndepărtat pe slujitorii cultului păgân și a reînnoit legământul cu credință față de Iahve, iar foametea a încetat printr-o ploaie binecuvântată la rugăciunea prorocului.

Ilie considera că a sosit ceasul triumfului definitiv, dar nu peste mult timp cu amărăciune și nedumerire în suflet s-a văzut nevoit să fugă în pustiu, pentru a scăpa de furia Izabelei... "Vai mie - zice Sf. Ioan Gură de Aur - Prorocul Ilie se teme de o femeie! Cel ce ploaia a toată lumea o purta pe limba sa și foc din cer a pogorât și morți a înviat - fugi din fața unei femei nebune".

Urmărit ca un animal de pradă, ener-

gicul profet a trecut printr-un moment de descurajare. Munca depusă până atunci și însăși viața lui i s-au părut zadarnice și a rugat pe Dumnezeu să-i rupă firul care-l mai ținea legat de pământ. Dar un înger al Domnului îl încurajează, oferindu-i o pâine coaptă în vatră și un ulcior cu apă; apoi îi apare însuși Dumnezeu care îi redă curajul neînfricat de altădată. Ilie a înțeles că Dumnezeu nu realizează triumful binelui prin gesturi spectaculoase, dar lucrează cu îndelungată răbdare, deoarece El este Cel veșnic și timpul îi este supus Lui.

Profetul cu forțe reîmprospătate, îmbrăcat într-o manta de piele, se reîn-

toarce în mijlocul poporului lui Dumnezeu, dar nu va asista la triumful deplin al credinței față de Iahve. Opera de refacere spirituală, începută cu atâta trudă, va fi dusă la bun sfârșit de către ucenicul său, Elisei, căruia Ilie i-a transmis chemarea divină și spiritul său, aruncându-i pe spate mantaua. Elisei a fost martorul unic al sfârșitului tainic al lui Ilie, întâmplat în anul 850 î.d. Hr., prin urcarea lui la ceruri într-un car de foc.

Prorocul Ilie a săvârșit multe alte minuni: a înviat pe fiul văduvei din Sarepta Sidonului, a văzut pe Dumnezeu la muntele Horeb "în adiere de vânt subțire" pe cât este omului cu puțință a-L

vedea, a despărțit apele Iordanului, a stat înaintea Mântuitorului Hristos la Schimbarea la Față pe muntele Tabor. Și Scriptura și Tradiția ne spun că Sf. Ilie va veni iarăși pe pământ la sfârșitul veacurilor ca Înainte Mergător la cea de a doua venire a lui Hristos când va judeca viii și morții.

Numele de Ilie se tâlmăcește "Dumnezeul meu este Iahve". La rostirea acestui nume, creștinul își amintește crezul pe care prorocul Ilie l-a trăit și l-a apărut: "Domnul Dumnezeu nostru este singurul Domn".

Arhid. Visarion Bălțat

VESTEA BUNĂ

P A G I N Ă P E N T R U C O P I I nr. 2, iulie 2000

DRAGI COPII!

Poate aveți deja pe lângă casă o pisică sau un cățeluș. Sau doar visați ca părinții să vă dăruiască într-o bună zi niște peștișori sau un papagal. Cât de plăcut e să citești o carte, când alături, în fotoliu, sforăie încolăcit un pisoi!

Din cele mai străvechi timpuri alături de oameni viețuiesc animale ca vacile, caprele, iepurii și găștile. Noi le iubim, avem grijă de ele și suntem în schimb răsplătiți. Nu în zadar le numim cu drag animale domestice.

- Păcat, vieți spune, că nu ne putem împrieteni cu o fiară sălbatică! Cât de interesant ar fi să ieși la plimbare cu un leu sau cu un tigr! De ce oare aceste animale nu se împrietenesc cu oamenii?

Așa este, dar nu întotdeauna a fost la fel. Cândva, demult, Dumnezeu i-a creat pe primii oameni - Adam și Eva, care își duceau traiul în mijlocul unei grădini cu pomi și ierburi minunate. Alături de ei viețuiau animale. Oamenii și animalele trăiau în prietenie, înțelegeau graiul unul altuia. Dar primii oameni au încălcat porunca lui Dumnezeu și toate s-au schimbat. A dispărut pacea din sufletul omului și animalele au încetat să-l mai iubească și să-l asculte. Toate l-au părăsit: fiarele puternice au început să-l dușmănească, iar cele slabe - să se ascundă de el. Numai animalele domestice continuau să i se mai supună omului.

- Dar la circ? - veți spune. Doar la circ animalele sălbatice îl ascultă pe dresor. Ursul dansează și leul sare prin inel!

Da, așa este. Dar toate acestea fiarele nu le fac de voia lor. Au fost dresate mult, de aceea par atât de obosite. De altfel, ele ar fi fugit cu bucurie pe la vizuinile și băltoagele lor și nu s-ar fi întors niciodată la circ.

- Dar oare n-au existat asemenea oameni, la care

fiarele ar fi venit de bună voie și cu care ar fi trăit în mod pașnic?

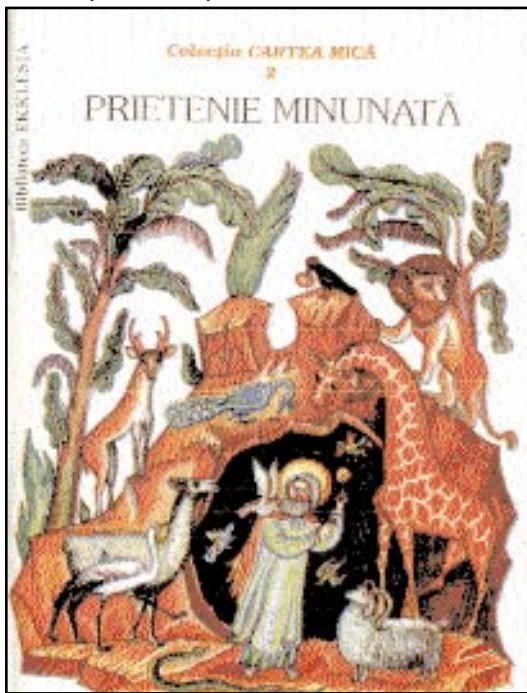
Asemenea oameni au existat. Aceștia sunt Sfinții creștini care au trăit cu multe secole în urmă și care mai trăiesc și până astăzi ascunși prin pustiu și munți sau prin unele mănăstiri îndepărtate. Sfinții răspândeau dragoste și bunătate - de aceea ei erau iubiți nu numai de oameni, ci și de animalele cele mai feroase. De la această dragoste și liniște dumnezeiască animalele sălbatică deveneau pașnice și blânde.

Despre aceasta veți afla citind cartea "Prietenie minunată" din colecția "Cartea mică", propusă de către Mănăstirea Noul Neamț în colaborare cu editura "Marineasa" din Timișoara, cu binecuvântarea Prea Sfințitului Dorimedont, episcop de Edineț și Briceni.

Cartea poate fi procurată la bisericile din Chișinău: "Sf. Dumitru", "Sfinții Împărați Constantin și Elena", catedrala "Nașterea Domnului" și la mănăstirea Noul Neamț pe adresa: Republica Moldova, Jud. Tighina, com. Chițcani. Mănăstirea Sfintei Înălțări, Noul Neamț,

În colecția "Cartea Mică" a mai apărut: "Darurile lui Artaban".

În curs de apariție: "Patericul pentru copii"

CĂLĂTORIA UNUI ADOLESCENT LA LOCURI SFINTE

Fiind cuprins de dragostea a tot ce este sfânt, am făcut o călătorie la locurile sfinte din Rusia. Primul pas l-am făcut la mănăstirea de maici din Diveeva în numele Sfântului Serafim de Sarov. În Soborul Sfintei Treimi se aflau moaștele Preacuviosului Serafim unde m-am închinat. În timpul închinării parcă simțeam că Preacuviosul îmi șoptea să mergem la rugăciune, să ne rugăm, căci suntem foarte păcătoși. După Sf. Liturghie am mers la Izvorul Preacuviosului Serafim de Sarov, acolo m-am scaldat și am simțit o putere miraculoasă de la acea apă sfântă, astfel s-a întâmplat și la alte izvoare: izvorul Maicii Alexandra, și două izvoare a Maicii Domnului.

Am vizitat o piatră uriașă; tradiția spune, că pe când viețuia Sf. Serafim el a aruncat-o din buzunar, de atunci ea a început să crească și se face tot mai mare.

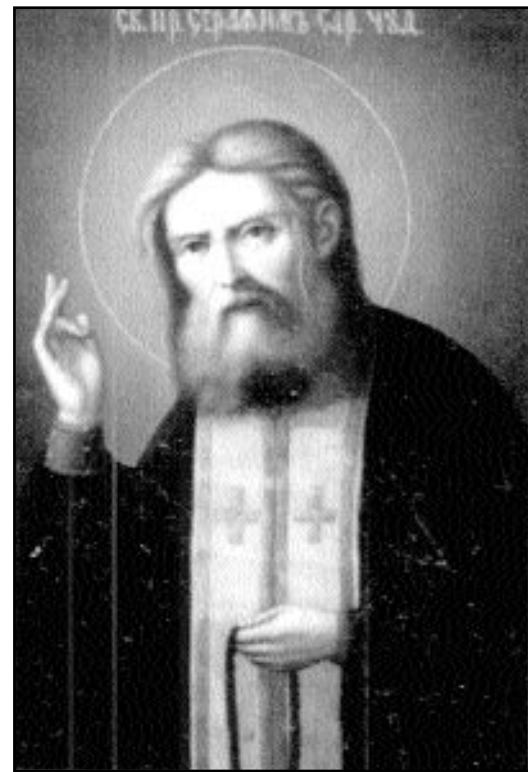
Am ascultat Sf. Liturghie și la mănăstirea Bogoliubov. Acolo am urcat în turnul unde a fost omorât cneazul Andrei Bogoliubov. El fiind străpuns, s-a târât pe scări de sus până jos unde a murit. Pe scări și astăzi se mai păstrează picăturile de sânge. Am urcat și-n clopotniță, sunetul clopotelor pătrunde în adâncul sufletului și te îndeamnă la rugăciune.

În Soborul Sfântului Vladimir, m-am închinat la moaștele a șase sfinți. De acolo am mers la Alecsandrovsk, o mănăstire de maici. În Sobor era liniște adâncă. M-am închinat la moaștele Sf. Corneliu.

După Alecsandrovsk am mers la Serghiev Posad, o frumusețe de mănăstire, aici am asistat la Sf. Liturghie. Un cor de călugări cântă extraordinar de frumos, și cântările lor îți pătrund adânc în inimă. M-am închinat la moaștele Sf. Serghii de Radonej, m-am scaldat în izvorul Cuviosului, în apa sfântă care vindecă boala trupească și sufletească.

Am vizitat și Optina Pustîni, o mănăstire de călugări care au uitat de grija lumească. E un adevărat loc de pregătire pentru viața veșnică. În mijlocul pădurii e izvorul Sfântului Ambrozie, curat de parcă ar fi îngrijit de îngeri.

Ajunși la Kiev, popasul a fost la Lavra

Pecersk. Cu două zile înainte de a sosi acolo au fost aduse moaștele Sf. Pantelimon de la Muntele Athos din Grecia. Astfel am avut ocazia, poate unica în viața mea, de a mă închina la moaștele acestui Sfânt.

În peșterile din această mănăstire am sărutat și m-am închinat la toate moaștele sfinților care au pățimit pentru Hristos și au câștigat mântuire, erau peste trei sute de sfinte moaște. Când am ieșit de acolo, am avut o impresie de necrezut. Mă gândeam că ei au viețuit într-un ungheraș și s-au rugat Domnului, dar noi ne construim palate și agonisim cât mai multe averi... Am fost la izvorul Sf. Pantelimon și la Lacrima Maicii Domnului, apă sfântă care te curăță de toate relele...

Această călătorie este o avere sufletească pentru mine, care mi-a luminat cugetul și inima cea împietrită.

Ghețiu Ion, elev cl. VII

Or. Sângera, mun. Chișinău

Elev la Școala Duminicală de pe lângă biserica "Adormirea Maicii Domnului" din localitate.

ATENȚIE, CĂ TIMPUL TRECE

Plimbându-se pe malul mării, un om a găsit o pungă plină cu niște pietricele mărunte. Nu știa ce valoare reprezintă. Și ca să se distreze, azvârlea cu ele în păsările care zburau deasupra apei. Când ajunse acasă, avea doar o singură pietricică. De curiozitate o aruncă în foc și - ce spectacol minunat: piatra împrăstia în jurul ei numai lumină și strălucire! Se duse cu ea la un bijutier să vadă ce este, iar acela îi spuse că este un diamant de mare preț. Omul alergă în grabă la țarm în nădejdea că va găsi ceva din pietricelele aruncate. Dar în zadar, toate căzuseră în apă.

Istoria are următoarea semnificație: Pietricele sunt zilele noastre, timpul prețios pe care ni l-a dat Bunul Dumnezeu ca o comoară de mare preț, ca să dobândim cu el Viața Veșnică.

Fiecare an, fiecare lună, zi sau ceas sunt ca diamantele cele scumpe prin care ne putem câștiga fericirea de dincolo. Însă, cu durere vedem că mulți dintre noi risipim comoara ce nu s-a încredințat, pentru lucruri pieritoare și nefolositoare pentru suflet.

Să fim atenți la timpul care trece. Timpul este banul cu care putem cumpăra Viața Veșnică!

Arhimandrit Serafim Man

APOSTOLII MÂNTUITORULUI

1. Dumnezeu l-a creat în a șasea zi, fiind "coroana creației".

2. Numele Apostolului și Evanghelistului care a scris cea de a patra Evanghelie.

3. Apostolul care a propovăduit în părțile noastre, frate cu Simon Petru.

4. Opera de răscumpărare săvârșită de Hristos, prin care a scos lumea din robia păcatului și a morții.

5. Numele Apostolului care s-a lepădat de Hristos de trei ori.

6. Autorii celor patru Evanghelii: Matei, Marcu, Luca și Ioan.

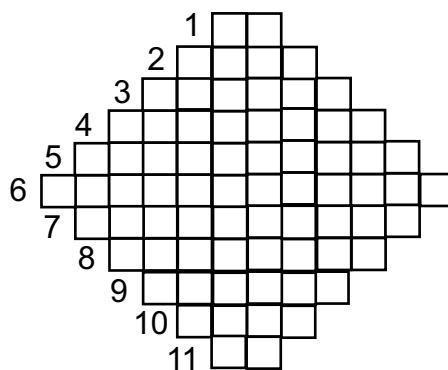
7. Unul din Apostoli, numit Natanael.

8. Aceasta s-a întâmplat la Cincizecime, fiind Trupul tainic al lui Hristos.

9. "...Domnului", cum sunt numiți verii Domnului Hristos, Iacov și Iuda.

10. Numele Apostolului care n-a crezut în Învierea lui Hristos până nu a pipăit ranile Lui.

11. "Vie împărăția..."

J O C U R I

În ziua de 27 iunie anul curent a plecat din această lume doctorul Andrei Apostol, profesor la Academia Teologică din or. Chișinău. Născut la 14 septembrie 1935 în comuna Trușeni, Strășeni, într-o familie de țărani. A absolvit Facultatea de Filologie și Istorie a Universității de Stat din Chișinău, apoi a urmat studiile post-universitare (catedra Filozofie) la Academia de Științe a URSS din Moscova.

1963 se reîntoarce în Moldova. A activat la Radioul de Stat în calitate de redactor, apoi la Editura de Stat. A predat la Universitatea Tehnică și la cea de Stat în calitate de profesor la catedra de Filozofie, iar începând cu 1993 devine profesor de logică, filozofie și sociologie la Academia Teologică din or. Chișinău. Este autorul a peste 80 de lucrări științifice.

Dumnezeu să-l odihnească în

După susținerea tezei de doctorat, în anul locașurile celor drepte.

NECROLOG

Recent a decedat în mod tragic, fiind asasinat la domiciliu, parohul bisericii cu hramul „Tuturor Sfinților români” și „Sf. Parascheva” din Chișinău – preotul Valeriu Mărgineanu.

Născut la 7 aprilie 1968 în s. Tănătari, jud. Lăpușna din părinții Pavel și Ioana, în anul 1985 a absolvit școala medie nr. 21 din or. Tighina. În 1985/86 a studiat în școala profesional-tehnică din Tiraspol. În 1986/87 a făcut serviciul militar. Din 1987 până în 1990 a lucrat la uzina de aparate electrice din Tighina.

Între anii 1990/94 a urmat Facultatea Teologică a Universității „Al. Ioan Cuza” din Iași.

La 19.02.1995 s-a căsătorit cu domnișoara Iulia Vulpe. Are doi feciori.

În mai 1995 a fost hirotonit diacon la biserica „Sf. Apostoli Petru și

Pavel” din Chișinău de către ÎPS Petru Păduraru, a slujit la biserica „Sf. Teodora” din Chișinău până în august 1995, când a fost hirotonit preot de PS Casian al Dunării de Jos.

Din 22.12.1996 până la 30.10.1997 a slujit în s. Cania, jud. Lăpușna. Din 31.12.1997 a trecut sub jurisdicția Bisericii Ortodoxe din Moldova, prin binecuvântarea ÎPS Vladimir, Mitropolit al Chișinăului și al întregii Moldove, împreună cu consiliul parohial și enoriașii bisericii „Unirea” („A tuturor Sfinților Români”) din Chișinău.

Moartea părintelui Valeriu i-a zguduit pe enoriașii bisericii unde a slujit ca paroh, umplându-le inimile de tristețe și durere.

Îl rugăm pe Bunul Dumnezeu să-l odihnească pe răposatul părinte V. Mărgineanu în ceata dreptilor întru veșnică pomenire.

Creștinii care dispun de mijloace bănești, au posibilitatea să facă un bine pentru cititorii noștri, ajutând în măsura posibilităților la apariția publicației „Curierul Ortodox”.

Stimați cititori, Vă anunțăm că cu binecuvântarea ÎPS VLADIMIR, Mitropolit al Chișinăului și întregii Moldove, are loc abonarea la ziarul „Curierul Ortodox” pentru a doua jumătate a anului 2000. Abonându-Vă la publicația noastră, la orice oficiu poștal din republică, veți fi la curent cu noutățile din viața Bisericii Ortodoxe din Moldova, din lumea creștină, cu problema reintroducerii religiei ca disciplină școlară; Veți avea în casele D-voastră interesante lecturi creștine în familie, informații din istoria și cultura noastră creștină ortodoxă, precum și alte lucruri de învățătură ziditoare de suflet.

INTERVENȚIE UMANITARĂ

În perioada 6-8 aprilie curent, în localitatea Bosse, din apropierea orașului Geneva, a avut loc seminarul internațional al Consiliului Mondial al Bisericilor (CMB) privitor la problemele de etică a așazisei „intervenții umanitare”. Reprezentanții Bisericilor și comunităților creștine, organizațiilor nonguvernamentale și sociale au abordat dilema principiilor suveranității și integrității teritoriale a statului, pe de o parte, și apărării drepturilor omului, în primul rând a dreptului la viață, pe de altă parte. Examinând diferite puncte de vedere în chestiunile abordate, inclusiv admisibilitatea intervenției armate pentru rezolvarea prob-

lemelor interne ale statelor, motivată prin apărarea drepturilor omului, participanții la seminar n-au ajuns la o identitate de păreri. Au fost de asemenea supuse unei aprecieri ambigue diverse situații, în care „intervenția umanitară” a fost aplicată sau putea fi aplicată, având în vedere evenimentele din Kosovo, la fel din Timorul de Est, Ruanda, Somalia și Kenia. Discuția de la seminar va fi luată în considerație la elaborarea documentului de program al CMB în ce privește chestiunea „intervenției umanitare”, care va fi examinată de Comitetul central al acestei organizații creștine internaționale în ianuarie 2001.

ARHIEPISCOPUL VIKENTIE A VIZITAT TELERADIOCOMPANIA DE STAT DIN SVERDLOVSK

EKATERINBURG, 16 martie.

Arhiepiscopul Ekaterinburgului și Verhoturskului Vikentie a vizitat Teleradiocompania de Stat din Sverdlovsck (TRCSS).

Înalt Prea Sfințitul Arhipăstor a fost întâmpinat de directorul general al companiei, profesorul Natalia Borisovna Kirillova. Dânsa i-a înmănat ÎPS Vikentie cartea „Uralul. Pagini de aur”. La rândul său, ÎPS Vikentie a felicitat-o pe Natalia Borisovna cu ocazia unui an de la investirea ei în funcția de director general, aducându-i în dar icoana sf. mucenițe Natalia.

La discuție, care a durat o oră, au fost prezenți V.I. Teplîh, director adjunct teletransmisiune; E.G. Țigheli, maestru emerit al culturii din Rusia; V.C. Laptev, regizor-prim și conducător artistic al teleradiocompaniei; ieromonahul Dimitri (Baibakov), redactorul „Gazetei ortodoxe”; B.V. Kosinski, secretar de presă al Eparhiei, și V.F. Efremova, redactorul teleradioprogramului ortodox „Blagovest”. A fost abordată o serie

de probleme, printre care cele mai importante și actuale cu privire la starea morală a societății, la educația tineretului și influența păgubitoare a sectelor asupra sănătății spirituale a societății și integrității statale, privitor la atitudinea mass-media față de prezentarea unor sau altor evenimente și, în sfârșit, responsabilitatea acesteia față de formarea unei concepții sociale benefice.

N.B. Kirillova a menționat că TRCSS promovează în permanență principiile propășirii societății, principiile consolidării idealurilor moral-civice și tradițiile specifice, în acest sens, regiunii. Ea și-a exprimat speranța privitor la lărgirea colaborării fructuoase cu Eparhia de Ekaterinburg. ÎPS Vikentie a mulțumit conducerii și colaboratorilor telecompăniei (TRCSS) pentru eforturile făcute, apoi i-a binecuvântat spre dezvoltarea în continuare a tuturor inițiativelor și ideilor nobile, îndreptate spre consolidarea în societate a înaltelor valori spiritual-morale.

Dragi cititori, existența ziarului depinde de numărul abonaților. Vă rugăm să contribuiți la creșterea numărului cititorilor noștri.

Alegeți ziarul nostru și nu veți regreta!

STIMAȚI CITITORI!

Colegiul de redacție Vă invită să participați la publicația noastră prin reportaje, povestiri, comunicări și alte materiale, dacă e posibil și însoțite de imagini, poze, care ar reflecta viața cotidiană a parohiei D-voastră, construcția sfintelor locașuri, sfințirea acestora, activitatea școlilor duminicale, predarea religiei în școală ș.a.

Vom fi foarte bucuroși să primim corespondența D-voastră.

MATERIALELE PUBLICATE REFLECTĂ DOAR OPINIA AUTORILOR ȘI GRADUL LOR DE DOCUMENTARE

Stimați cititori, dacă ați citit ziarul și nu doriți să-l păstrați, transmiteți-l la alți cititori, dar vă rugăm să nu-l folosiți pentru necesități auxiliare

CURIERUL ORTODOX
Publicație
în limba română
Indice de abonare 22034

Adresa redacției:
„Curierul Ortodox”. Bd. Traian, 3/1
MD-2060 Chișinău
Moldova (Rep)
Tel. 77-25-33, 77-24-44

REDACȚIA
Nicolae FUȘTEI - redactor-șef,
Preot Vasile CIOBANU - secretar responsabil,
Preot Dumitru Tolico - redactor tehnic,
Larisa ERȘOV - redactor literar

Tipografia „Prag”
str.Șpicului 94,
Chișinău
Tirajul:2000
Comanda Nr. 1339